

מ"ת 10538/05/14 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד אלי אלבז, אלעד דוד

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 10538-05-14 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' אלבז(עציר) 19 יוני 2014
ואח'
מ"ת 10516-05-14

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא
המבקשת
נגד
המשיבים
1. אלי אלבז (עציר)
2. אלעד דוד (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד עמוס דניאלי

מטעם המשיב 2: הובא וב"כ עו"ד גיא אבנן

החלטה

לעניין המשיב 2

1. בפני בקשה למעצר המשיב 2 עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

כתב האישום:

2. נגד המשיב 2 הוגש כתב אישום מתוקן, הכולל שלושה אישומים, בגין עבירות של **קשירת קשר לפשע** (שני מקרים), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; **סחר בסם מסוכן**, עבירה לפי הסעיפים 13+19 לפקודת הסמים המסוכנים (שני מקרים), התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"), **החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי**, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים; **עסקה אחרת בסם מסוכן**, עבירה לפי סעיף 13 בתוספת סעיף 19 לפקודת הסמים המסוכנים.

3. על פי הנטען באישום הראשון, החזיקו המשיבים בצוותא בסם מסוכן מסוגים שונים שלא לצריכתם

עמוד 1

העצמית במקום מסתור בתוך צינור ניקוז. ביום 18.4.14 לאחר מעצרו של המשיבים, נתפסו במקום המסתור 5 אריזות של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.8328 גרם נטו.

באישום השני, נטען כי ביום 17.4.14 סחרו המשיבים בצוותא בסם מסוכן וכן קשרו קשר לביצוע פשע, בכך שתיאמו עם אחר להיפגש ולמכור לו חמש מנות סם מסוג קוקאין. משיב מס' 1, הגיע למקום המפגש ושם מכר סמים תמורת ₪1,800.

באישום השלישי, נטען כי ביום 17.4.14 קשרו המשיבים בצוותא קשר עם אדם אחר למכור לו שתי מנות קוקאין.

טיעונים מטעם הצדדים :

4. המבקשת עתרה למעצרו של המשיב 2 עד תום ההליכים נגדו. לטענתה, בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, מתקיימת עילת מעצר ולא ניתן לשחרר את המשיב בחלופת מעצר.

5. הסנגור הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר אך עתר לשחרור המשיב בחלופת מעצר, כפי שגם שירות המבחן ממליץ. הסנגור ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של המשיב וטען כי מתקיימות נסיבות חריגות, בין היתר בשל מחלתו הקשה.

דין:

6. בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. טענותיו מצומצמות לשאלת חלופת המעצר.

7. כתב האישום מייחס למשיב עבירות סמים, אשר מקימות עילת מעצר וחזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(ג)(3) לחוק המעצרים. יחד עם זאת, סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מורה כי על בית המשפט לבחון אל מול הראיות ועילת המעצר, את המסוכנות הנשקפת מאפשרות שחרור המשיב, והאם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו פחותה.

8. הכלל בעבירות סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הינו מעצר עד תום ההליכים. בית המשפט יורה על שחרור בחלופת מעצר, רק במקרים בהן קיימות נסיבות חריגות. בהקשר זה נקבע, כי עבירות סחר בסמים או החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ניתן לבצע בין כותלי הבית, ללא אפשרות של פיקוח אפקטיבי אחר המשיב, ועל כן חלופת מעצר בעבירות סמים אינה ראויה בדרך כלל. בית המשפט העליון עמד על כך בבש"פ 8281/12 גז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 26.11.12):

"כפי שבית משפט זה שב וציין, שחרורו של נאשם לחלופת מעצר כאשר מיוחסות לו עבירות סמים שלא לצריכה עצמית הוא בגדר חריג, ובית המשפט יורה לעשות כן רק במקרים בהם קיימות נסיבות חריגות ומיוחדות (ראו: בש"פ 3899/95 מדינת ישראל נ' ג'מאל, פ"ד מט(3) 164, 170-168 (1995); בש"פ 11439/04 אלקוידר נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 28.12.2004), בפסקה 5). לא מצאתי במקרה דנן נסיבות המצדיקות סטייה מהמדיניות המקובלת בכל הנוגע למעצר עד תום ההליכים בעבירות סמים. אכן, אין לעורר הרשעות קודמות. אולם, מנגד יש לשקול את העובדה שמעורבותו לכאורה בעבירות אינה מן הסוג של "בורג" קטן במכונה, אלא כזו שמתבטאת בתפקיד של הנהגה ומעורבות עיקרית."

ראה, בעניין זה, גם בש"פ 800/10 עלי אלטלאקה נ מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 7.12.10).

9. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי המשיב כבן 32 שנים. נשוי ואב לילדים, סובל ממחלה ממאירה ובעקבות זאת עבר טיפולים כימותרפיים. המשיב שלל שימוש בסמים. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות הינו בינוני והמשיב ביטא רצון לשיקום. שירות המבחן בחן את חלופת המעצר המוצעת בבית הוריו ומצא כי מדובר באנשים נורמטיביים שמוכנים לסייע לו לשמור על סייגי השחרור. שירות המבחן העריך כי יש מקום לחזק את החלופה באמצעות איזוק אלקטרוני כדי להציב בפניו גבולות חיצוניים ברורים. בנוסף, הומלץ על שילוב הנאשם בפיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

10. למרות האמור לעיל, אין ביכולתי לקבל את המלצת שירות המבחן, אשר היא מהווה כשמה - המלצה בלבד (ראה, בש"פ 9302/08 אלעקובי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 14.11.2008).

שירות המבחן מציין במפורש, כי הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות מצדו של המשיב, הינו בדרגה בינונית וכי החזקתו במעצר בבית הוריו לא יספק ניתוק מוחלט מקשריו החברתיים (פסקה 5 עמ' 2).

הקשרים החברתיים שימשו בסיס, לכאורה, לפעילות הסחר בסמים. המשיב 2 בהתייחסו לנסיבות מעצרו, ציין כי מדובר בקשר חברתי עם שותפו לתיק, אשר מתבסס גם על קשר חברתי קרוב בין נשות שני המשיבים (עמ' 1 לתסקיר פסקה אחרונה).

11. נתתי דעתי לגילו של המשיב ולעובדה כי אין לחובתו עבר פלילי. יחד עם זאת, אין בנסיבות אלה, כשלעצמן, כדי להוות נסיבות חריגות המצדיקות סטייה מן המדיניות השיפוטית ביחס לעבירות סמים (ראה, בש"פ 6788/13 זנון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 17.11.2013). בנוסף, ריבוי העסקאות מהווה שיקול לחומרא ראה, בש"פ 8281/12 מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 26.11.12).

12. נתתי דעתי לכך שחלופת המעצר המוצעת היא בעיר טבריה, מקום ביצוע העבירות, מצאתי כי אין בחלופת המעצר המוצעת כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב, זאת למרות האמור בתסקיר שירות המבחן.

13. עיון בכתב האישום מעלה, כי מדובר לכאורה בפעילות אינטנסיבית של סחר בסמים, בסם מסוג קוקאין, סם הידוע כסם שפגיעתו קשה ביותר. מעצרו של המשיב נועד בראש ובראשונה לשבש את מערכת הפצת הסם ולמנוע את הסכנה הנשקפת לציבור הרחב.

14. חזרתי ונתתי דעתי למצבו הבריאותי של המשיב 2. נתתי דעתי למסמך הרפואי מבית החולים רמב"ם מתאריך 18.6.14 לפיו המשיב מצוי כעת בהפוגה מלאה של המחלה, וזקוק למעקב בלבד אחת לשלושה חודשים.

המשיב ביצע לכאורה את העבירות, חרף מצבו הבריאותי, ומכאן שמצבו הבריאותי אינו יכול לשמש כמגן חסינות נגד מעצרו.

סוף דבר:

15. אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון
תשע"ד, 19/06/2014 במעמד
הנוכחים.
דורון פורת, שופט סגן נשיא